

ಮಂಗಳೂರಿನ ಶೇಡಿಗುರಿ ದಂಚೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನಾಗ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿ ಶ್ರೀ ಬಬ್ಬರ್ಯ - ಬಂಟಿ ದೈವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ನೇಮೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮ
ಫೋಟೋ: ಫಕ್ರುದ್ದೀನ್ ಎಚ್.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಮುಸ್ಲಿಂ ದೈವಗಳ ಕಥೆಗಳು ಕೂಡ ಪಾಠ್ಯನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೈವವೊಂದರ ಪೂರ್ತಿ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪಾಠ್ಯನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಾಳವಾಗಿ ಹಾಡುವುದೊಂದು ಅವಿಶೇಷವಾದ ಕಲೆ. ಮಹಿಳೆಯರೂ ಇದನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಕಲಿತು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೈವಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವವರೂ ಈ ಪಾಠ್ಯನಗಳನ್ನು ಕಲಿತು, ಗದ್ದೆ ನಾಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಬೀಡಿ ಕಟ್ಟುವಾಗ, ಹೊಳೆಬಿದಿಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವಾಗ, ಮತ್ತೇನೋ ಕೆಲಸ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾಗ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ದೈವವು ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಥೆಯೂ ಹೌದು. ಅದನ್ನು ಸಂಧಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ದೈವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾಠ್ಯನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನೂರಾರು ಸಂಧಿಗಳು

ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪಂಜುರ್ಲಿ ದೈವವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾದಾಗ, ಪಂಜುರ್ಲಿಯ ಪಾಠ್ಯನವು ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಸಂಧಿಯಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ದೈವವು ತಾನೇನೇನು ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪುರುಷದಲ್ಲಿ ರಾಗವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು 'ಬೀರೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೇಮ ಅಥವಾ ಕೋಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೈವಪಾತ್ರಿಯು ಈ ಬೀರವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆರಾಧನೆ ನಡೆಯುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮಹಿಮೆ, ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದ್ದರೆ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಅದು ದೈವವು ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಸೇರಿದ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಕ್ರಮವೂ ಹೌದು. ಪಾಠ್ಯನಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ನೀಡುವುದು ತೆಂಬರೆ ಎನ್ನುವ ಡಂಗುರ ಮಾದರಿಯ ಪುಟ್ಟದೊಂದು ತಾಳವಾದ್ಯ.

ಪಡೆದಾಗ, ಅವುಗಳನ್ನು 'ಪರಿವಾರ ದೈವ'ಗಳೆಂದೂ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಾಗ ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ದೈವಗಳನ್ನು 'ರಾಜನ್ ದೈವ'ಗಳೆಂದೂ ಗುರುತಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಪಂಜುರ್ಲಿ ದೈವವು ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾಗಿಯೇ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹಂದಿಮರಿಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ(ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಹಂದಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥ ಪದ 'ಪಂಜಿ'). ಹಂದಿಗಳು ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಾಯ ದೇವಳದ ಬಳಿಯ ಘಟ್ಟದ ಮಗ್ಗುಲಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುವಾಗ, ಜನರಿಗೆ ಈ ಎರಡು ಹಂದಿಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಂದಿಗಳ ನಡಿಗೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಕಬ್ಬಿಣದ ಬೇಲಿ, ಕಂಚಿನ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿದರೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಅವು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ತಮಗೆ ಆಶ್ರಯ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದದೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ಹಂದಿಗಳು ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿ, ಹೆಣ್ಣು ಗರ್ಭ